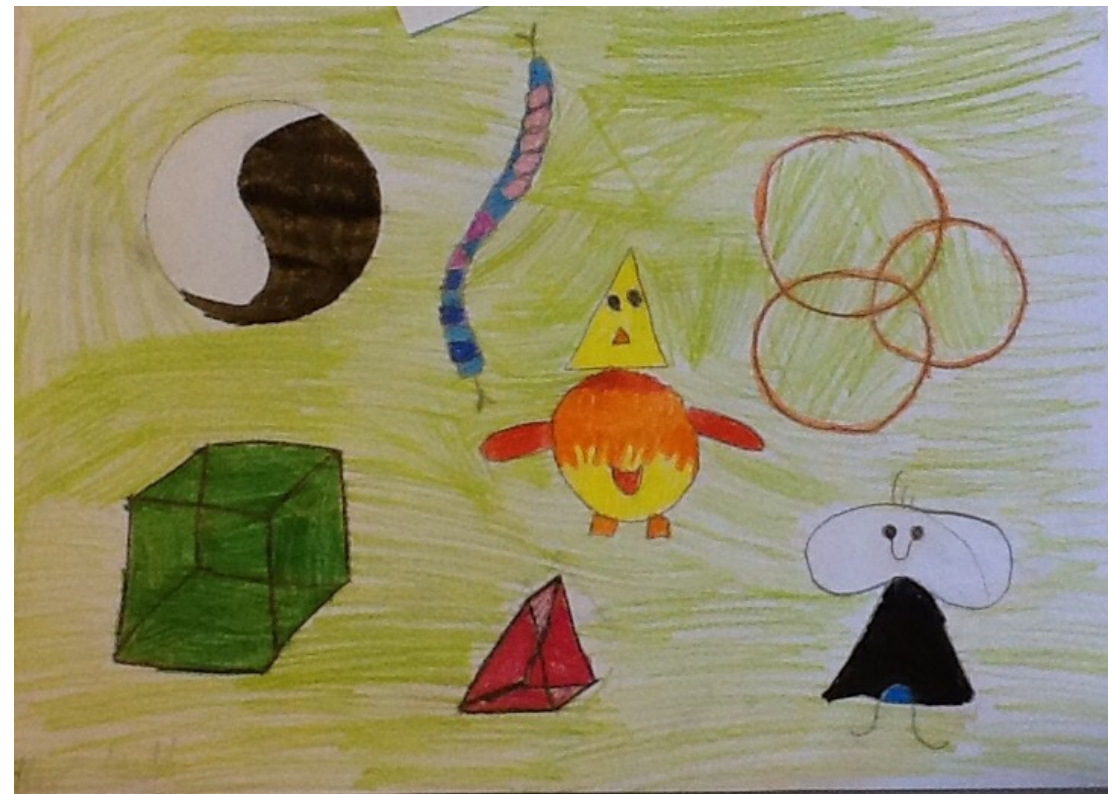

Det konstiga fallet

Med den försvunna
tavlan

Författare: Elin

Kapitel 1

Hej jag heter Överste Plinton egentligen heter jag Filip Plinton, men alla kallar mig för Överste Plinton för jag är en privatdetektiv. Jag är lång, vältränad och såklart smart och slug. Mina ögon är blåa och mitt hår är kopparfärgat. Jag har en rutig rock som är militärgrön och jag har en detektivhatt som också är rutig och militärgrön. Mitt hus är vitt och väldigt flott med pool, ni förstår man tjänar mycket pengar på att vara privatdetektiv . Mina favoritsysselsättningar är att höra på opera och lösa brott. Att lösa brott är så mystiskt, spännande, farligt, roligt och personerna blir så glada när man hittar den eller deras saker eller närstående personer.

Plötsligt när jag sitter där på mitt kontor och hör på opera via radion ringer det på dörren. Jag öppnar dörren och där står herr Svan.

Kapitel 2

- Vad har hänt? Frågar jag.

Herr Svans ögon var röda och blöta av tårar. Man såg tydligt att han hade gråtitt väldigt mycket innan han hade kommit. Han såg ut att frysa också så Överste Plinton gav honom en stor kopp varm choklad. När han hade druckit och hämtat sig berättade han. Det var en helt vanlig dag och jag var på väg hem ifrån jobbet. Min fru och mina två döttrar Ebba och Livia väntade hemma. När jag kom hem var klockan 16.30. Jag skulle precis öppna dörren när jag hörde ett skrik det var min fru. Herr Svan tog en paus och snött sig och drack lite och sen fortsatte han. Jag skyndade mig in och frågade vad som hade hänt.

Hon sa inget hon bara pekade på väggen där den värdefullaste tavlan vi har hängde men när jag tittade där hon pekade, då såg jag det tavlan var borta. Den var värd 1 00 000 000 000 dollar.

- Hundra miljarder dollar, sa jag. Det var inte dåligt.
- jag vet, det är därför jag frågar just dig, sa herr Svan.

Kapitel 3

Jag skrev ner det som herr Svan sa i sitt anteckningsblock: *tavla borta, värd hundra miljarder dollar.*

-sen undrar jag ifall jag skulle kunna få ta en närmare titt på brottsplatsen och leta efter ledtrådar där, herr Svan, sa jag.

-ja, såklart att du får det, vi tar min bil, sa herr Svan.

Herr Svans bil var väldigt flott och man kunde fälla ner bilens tak. När vi åkte i bilen fladdrade herr Svans gyllen blonda hår i vinden. Efter vi åkt i en halvtimme körde vi upp på en grusig uppfart. Herr Svans hus var lika vitt och flott som mitt egna fast med en mycket större pool en min egna. I poolen lekte två stycken små barn. Det ena barnet som såg äldst ut hade lika blont hår som herr Svan och hon har lika blå ögon som honom. Det andra barnet hade lika kopparfärgat hår som överste Plinton själv och hon hade bruna ögon. Dem såg väldigt olika ut men båda var söta.

Herr Svan sa att den blonda flickan heter Livia. Hon är 12 år. Den andra flickan heter Ebba och hon är 10 år. Även fast Livia är två år äldre än Ebba så kommer dem överens jätte bra.

Kapitel 4

Jag fråga herr Svan om han vet någon eller några som gärna skulle vill ta eran värdefulla tavla. Vem skulle vilja stjäla våran tavla alla tycker den ser konstig ut. Eller det finns tre personer som skulle vilja ta den. Först är det Matilde Hundpäls hon är konstnär och hon förstår tavlan påstår hon, och därför säger hon att tavlan skulle vara i bättre skick ifall hon tog hand om den, dessutom går hon på gymnastik alla dagar i veckan. Sen har vi Wilma Badkruka hon har inte alls mycket pengar och hon skulle göra vad som helst för att ta tavlan och sen sälja den, och framförallt så tycker hon att vi skryter om våran tavla.

-Fast det gör vi inte, sa herr Svan.

-Fortsätt, sa överste Plinton.

Sist men inte minst Rebecca Räv! Hon är skådespelerska och lika rik som jag och min familj, hon var på samma aktion som jag när jag vann tavlan, vi tävlade länge ända tills jag vann den. Då blev hon rasande och ända sen dess har hon hatat mig.

Medans jag stod där och tänkte fick jag syn på något som glittrade i herr Svans soptunna. Jag gick dit och tittade. I soptunnan låg tavlan. Men när herr Svan såg den sa han att den var falsk. Men det var inte det ända som var skumt med tavlan, i hörnet var det lite glitter.

-hmm, konstigt, sa jag.

-vet du vems glitter det här är herr Svan? sa överste Plinton.

-hmm,nu vet jag det är Rebecca Rävns glitter hon har sånt glitter på naglarna, sa herr Svan.

-men det går inte ihop, hur har hon tagit sig igenom laserstrålarna? Det krävs att man är jätte smidig och vig, och det är Matilde Hundpäls, sa herr Svan.

-jag tror att jag måste smyga lite på Rebecca Rävns hus, sa överste Plinton. Jag smög över till Rebecca Rävns hus. Direkt såg jag ett brev som låg på hennes trappa det stod:

Grattis Rebecca Räv!du har vunnit den årliga gymnastik tävlingen för elitgymnaster.

- hmm,sa jag och smög vidare.

Kapitel 5

Rebecca Räv prata i telefon. Hon sa så här:
ja,jag har tavlan men nu måste jag packa. Jag
måste nämligen flytta för att herr Svan har
fixat en dum privatdetektiv och jag vet inte
hur långt det är kvar tills han kommer på oss,
jag ringer sen så att du kan komma och hjälpa
mig att bära min packning. Förresten måste du
också packa vi ska flytta till Frankrike låter
inte det bra, tur att du gilla det,puss,puss
älskar dig.

-Men det vet jag,tänkte jag. Så det var alltså
Rebecca Räv och hennes man,och Brevet
förklarar hur hon tog sig in. Men nu måste jag
hem till herr Svan.

- Men vad vad väntar vi på vi tar Rebecca Räv,
sa herr Svan.

-Nej, först måste vi vänta tills hennes man
kommer och dessutom är polisen på väg nu
så vi måste vänta, sa jag.

Polisen kom efter 5 min, och det gjorde
Rebeccas man också. Dem blev tagna och
förda till förhör.

Kapitel 6

-Men varför? sa herr Svan.

-För det första så ville jag ge igen och för det andra så tycker jag att tavlan är så fin, sa Rebecca Räv.

- Mmm, det vet jag men hur? sa herr Svan.

-Det kan jag svara på, sa jag. Hon hade nämligen fått ett brev där det stod: GRATTIS Rebecca Räv!du har vunnit den årliga gymnastiktävlingen för elitgymnaster.

- Läste du det,vet du att det är olagligt att vara på någon annans mark, sa Rebecca Räv.

- Ja, och det är olagligt att ta någon annans saker, sa jag.

-Men om jag måste åka i fängelse borde inte du också åka i fängelse då, sa Rebecca.

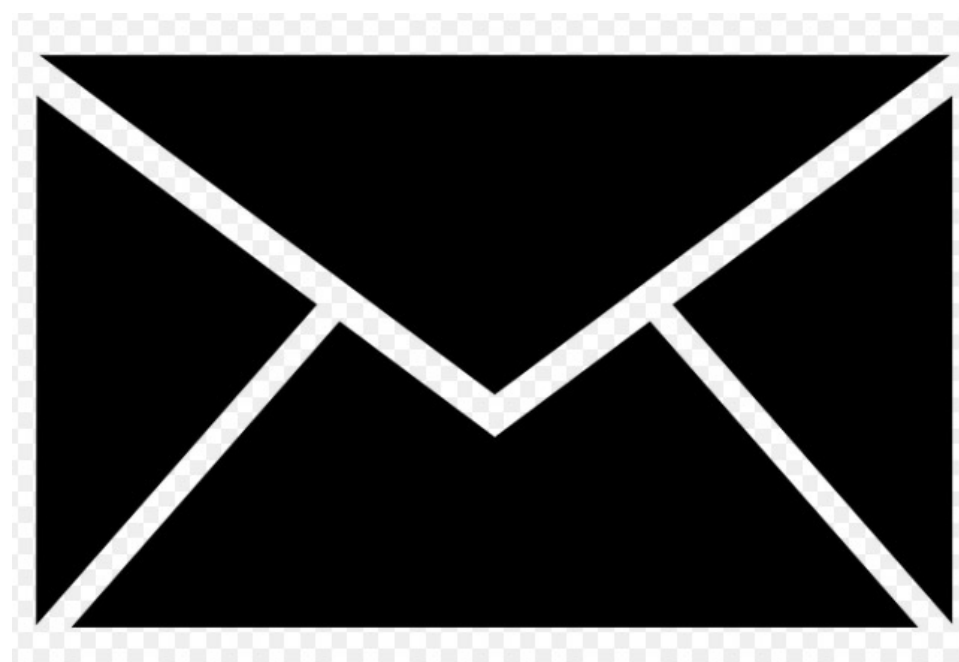
- Nej, jag är ju en privatdetektiv, sa jag.

-Ja, och jag är en tjuv, sa Rebecca.

-Kan du bara sluta,sa jag.

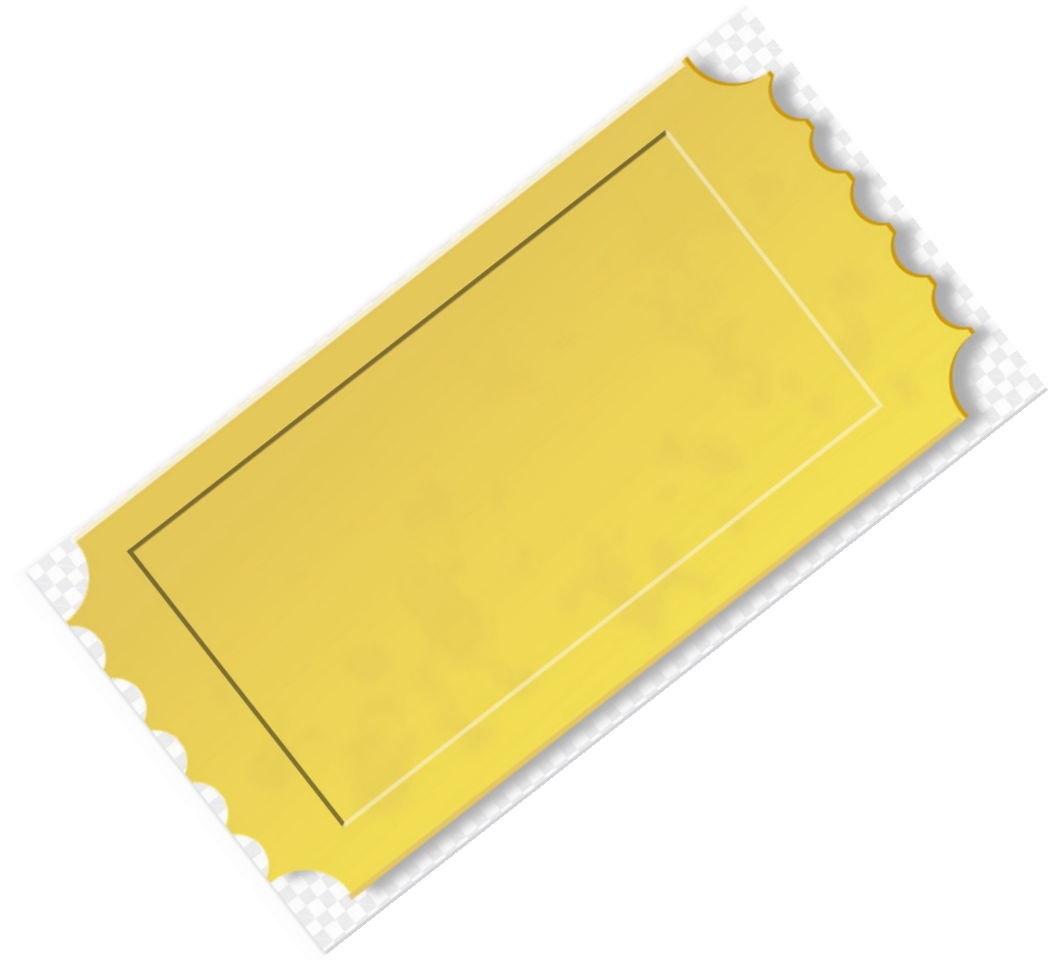
Rebecca luta sig tillbaka i stolen och satte armarna i kors. Herr Svan som nu plötsligt vågade sega något sa:

- Var är min tavla?

Kapitel 7

- Det tänker jag inte seja,sa Rebecca.
- Du får en biljett till en modevisning ifall du berättar, sa jag.
- Okej,den ligger i min hunds hundkoja ge mig biljetten nu, sa Rebecca.
- Här, sa jag.
- Det här en falsk biljett, sa Rebecca
- Japp, nu vet du hur det känns att bli blåst, sa jag. Rebecca sa inget men man såg att hon var arg.
- För henne till sin cell, sa herr Svan. Mot hundkojan! Tack så mycket överste Plinton för hjälpen .
- Det var så lite,sa jag. Men nu måste jag gå. Jag drog med handen nedåt det kom rök och jag var försvunnen. Det lät lite så här.
- Pooooofff!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
- Åååååh, coolt, sa herr Svan.

SLUT!